

Februar 2021

LITERARNO GLASILO HLAČEK

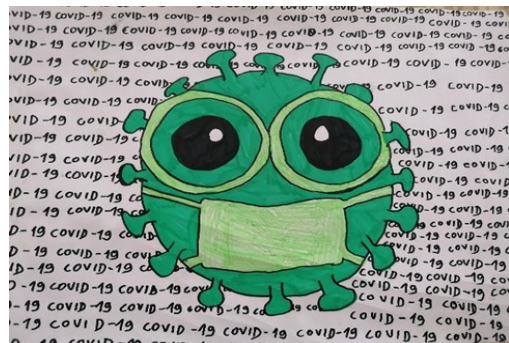
Glasilo učencev razredne stopnje
Osnovne šole Franja Goloba Prevalje s
podružnicami

Bella Gerdej, 1.razred, POŠ Holmec

KAZALO

PRAZNIČNA PISMA	3
PRAZNIČNE IN NOVOLETNE ŽELJE	5
ČE ŽE PRAVE ZIME NI, PRIČARAJMO JO MI	7
DELO NA DALJAVO	10
NA KEMTIJI—samostojni zapis ob nizu slik	18
NADALJEVANJE ZGODB	21
DOMIŠLJIJA NE POZNA MEJA	28
VSEGA PO MALEM ZA VSE	34
NEŽA IN PIKI— sestavljanje zgodbe	38

Petra Popič, 5.a

Max Titovšek, 5.a

HLAČEK je literarno glasilo učencev in učenk razredne stopnje OŠ Franja Goloba Prevalje s podružnicami Leše, Holmec in Šentanel.

Za pomoč pri zbiranju prispevkov se zahvaljujem vsem učiteljicam na razredni stopnji.

Zaradi trenutne situacije ta številka izide v spletni obliki.

Za morebitne tiskarske napake se opravičujem.

Mentorica: Katja Rožej

Šolsko leto: 2020/21

PRAZNIČNA PISMA

Dragi Božiček!

Spet prihaja tvoj čas v letu in jaz ti zopet pišem pismo.

Ime mi je Neja. Stara sem 9 let in hodim v 4. razred. Letos nisem bila tako pridna, kot bi morala biti, a ti obljubim, da se bom poboljšala. Vseeno upam, da mi boš izpolnil te želje. Želim si, da bi bili vsi zdravi, moja družina in prijatelji, posebej letos, ko razsaja ta virus. Upam, da se bolni pozdravijo in gredo domov k domačim, zase pa si želim razburljivo knjigo o Božiču in če je možno, bolj debelo.

Lepo te pozdravljam in upam, da se prihodnje leto spet slišiva.

Tvoja Neja

Neja Kajžer, 4. razred, POŠ Šentanel

Moje ime je Patrik, star sem 10 let zelo rad sestavljam lego kocke.

Letos je za nas vse posebno leto upam, da si zdrav in boš lahko obdaril vse otroke sveta. To leto sem sam naredil izjemo in si nisem zaželel nič. Čeprav sem zelo priden, vsak dan pomagam mami in očetu.

Želim si le, da bi vsi otroci, ki so v stiski, dobili najlepše darilo od tebe.

Pij veliko čaja, da boš zdrav in boš lahko vsakemu pod smrečico pustil kaj lepega.

Lep pozdrav, Patrik.

Patrik Pisar, 5. razred, POŠ Šentanel

Dragi Božiček,

Sem Tjaša Vogrin. Če si mogoče pozabil, živim v Šentanelu. Poleti rada kolesarim, pozimi pa se rada kepam in vozim s sankami.

Letos si za božič želim brezbarvno snov za delanje obeskov, okroglo lopato za vožnjo po snegu in nekaj, za kar veš, da mi je všeč ali kar potrebujem.

In za konec Ferrero Rocher.

Letos sem bila malce nagajiva. Poboljšati se moram v poslušanju in delanju domačih opravil.

Hvala!

Tjaša Vogrin, 4. razred, POŠ Šentanel

Dober dan, Božiček!

Žiga Koroš ti piše iz Jamnice. Star sem devet let in hodim v četrti razred v podružnično osnovno šolo Šentanel.

Moja učiteljica je najboljša učiteljica na svetu, ime ji je Renata.

Želim si, da bi bila moja družina zdrava in prijatelji veseli do ušes, prosim, da mi prineseš lego kocke. Prosim, da bo tega virusa konec in, da mi odpišeš.

Komaj čakam na Božič!

Tvoj Žiga.

Žiga Koroš, 4. razred, POŠ Šentanel

PRAZNIČNE IN NOVOLETNE ŽELJE

KAJ SI ŽELIMO UČENCI IN UČITELJICA 4. a V MESECU DECEMBRU?

- * Peke keksov ob poslušanju božičnih pesmi.
- * Okraševanje doma in obešanja lučk.
- * Da bi korona virus izginil.
- * Daril, ki so lahko skromna.
- * Veliko snega in dolgo zimo.
- * Konja, legokock, voki toki.
- * Da gremo nazaj v šolo.
- * Praznovanja z bratrancem in teto.
- * Druženja s prijatelji, sošolci.

Učenci in učenke 4. a razreda in razredničarka
Romana Pori

RAZMIŠLJANJA UČENCEV 4.b

V MESECU DECEMBRU SE NAJBOLJ VESELIM:

- Miklavža, Božička, okraševanja jelke, novega leta.
- Peke keksov z mamó.
- Decembrskih počitnic.
- Kakšnega darila od Božička (če sem si ga zaslužil).
- Da bomo delali okraske, okrasili hišo, naredili jaslice in jelko.

V MESECU DECEMBRU SI NAJBOLJ ŽELIM:

- Da korona čim prej mine, da se zdravi vrnemo v šolo!
- Da se bomo spet lahko brezskrbno igrali.
- Lepih časov.
- Rad bi se vrnil v šolo!
- Da bomo za božično noč vsi skupaj doma.
- Da bo mama prosta službe, da se bo lahko malo spočila in bo lahko kakšen dan z nami.
- Harry Potter stvari.
- Slušalk.
- Veliko daril.
- Da bi ostali zdravi in skupaj praznovali novo leto.
- Da bi lahko šla na obisk k prijateljem.
- Da bomo srečni, zdravi in da bo konec korone.
- Da bi padal sneg.
- Božičnega vzdušja, Božička in daril.
- Veselih praznikov in veliko druženja.
- Da bi lahko po enem letu končno spet objela babico v Bosni.
- Videti sorodnike.

ČE ŽE PRAVE ZIME NI, PRIČARAJMO JO MI

ZIMA

Zima je prišla. Močno sneži. Naredila sem snežaka. Iz gozda nekaj slišim. Hitro v gozd, da vidim, kaj šumi! Prišla sem v gozd. Zagledala sem velikega rjavega medveda. Medved je godrnjal. Nekdo ga je zbudil iz zimskega spanja!

Bile so veverice. Igrale so se s snežinkami in se hihitale. Majhna veverička je bila zakopana v snegu. Rešil jo je medved. Dal jo je na drevo. Lahko se je igrala z drugimi vevericami.

Medved pa je odbrundal v brlog in zaspal.

Ava Pušnik, 2. razred, POŠ Holmec

ZIMA V GOZDU

Začelo je snežiti. Šla sem v gozd in mislila, da je nekdo za menoj. Ko sem pogledala okrog, sem videla, da imajo drevesa žalostne oči. "Zakaj ste žalostne?", sem jih vprašala. Rekle so: "Kaj ne vidiš, da smo polne snega? Kako naj ga spravimo iz vej? Ti bi nam lahko pomagala."

Seveda bi jim pomagala, ampak sem premajhna. Spomnila sem se, kaj pa če zaplešejo z menoj? Začela sem poskakovati, drevesa pa z menoj in sneg je drsel z vej. Drevesa so spet postala vesela. Ko sem prišla iz gozda, sem ugotovila, da se mi je vse to le dozdevalo.

Neža Gostenčnik, 3. razred, POŠ Leše

ZIMA V GOZDU

Zapadel je sneg. Tam globoko v gozdu se živali pripravljajo na božič. Veverice so jeseni nabrale veliko orehov, da bodo za praznike lahko spekle potico, nekaj orehov pa odnesejo do zajklje Lize, ki speče najboljšo orehovo torto in se z njo vedno sladkajo vse živalske družine v gozdu. Prišel je božični večer. Živali so skrbno pripravile vse potrebno, pospravile in uredile so si hiške, okrasile z želodi, storži in z mahom. Za božično večerjo se živali vedno zberejo pri medvedu Lukasu, kjer njegova žena Lara naredi slastno pojedino. Pozno v noč se zabavajo, lisjak Beno pripoveduje šale, na gosli pa jim igra srna Iza. Ob polnoči še nazdravijo z medenim sokom medveda Lukasa, potem pa se odpravijo spat vsaka v svoje zavetje, saj vedo, da jih zjutraj čaka darilo od strička Božička, ki na živali v gozdu nikoli ne pozabi.

Gregor Verdnik, 3. razred, POŠ Leše

RENE TAKS, 1.a

ZIMSKO VESELJE

Bila je ena lepa zimska nedelja. Ko je bila ura sedem, sta se Lovro in Kaja zbudila. Hitro sta se oblekla ter si umila zobe.

Skočila sta v avto, ker so nameravali na izlet. Ampak avto ni vžgal in če bi hodili peš, bi morali dooolgo hoditi. Zato pač niso šli.

Skočila sta iz avta in začela delati snežaka. Prvo kepo sta kotalila in potem še drugo in tretjo. Še korenček in klobuk in snežak je bil končan. Takoj sta zaplesala in zapela: »Lalalalali, snežak že stoji, lalalalali, prvaki, adijo vi.« Takoj zatem sta se šla loviti. Najprej je lovil Lovro, pet minut, dokler ni ulovil Kaje. Kaja je lovila osem minut, a ko je bila že tako blizu Lovra, ju je poklicala mama Lojzka na kosilo.

Lovro je vprašal mamo, kaj bo za kosilo. Mama je rekla: »Juha, prikuha pa muha. Zdaj pa dovolj, juha se hladi.«

Ampak Lovro se ni vdal. Še enkrat jo je vprašal: »Mami, kaj bo za kosilo, ampak ne zlaži se kot prej.«

»Okej, juha z rezanci in korenjem, pire krompir in pohano, za sladico pa puding.« Takoj sta šla v hišo, zelo hitro sta pojedla in na koncu tudi puding. A preden sta ga sploh povohala, sta še zapela: »Juhuhuhu, midva puding jeva, tralalalalala čokolade ne jeva, vanilija nama boljša je.«

Ko sta pojedla, so vsi štirje, z očkom vred, šli igrat Človek ne jezi se. Prvo igro je zmagal očka Lojz. No, vsi družinski člani ga kličejo Lojzek, ker Lovro in Kaja ob sobotah po Živ-žavu gledata risanko Lojzek, nariši mi.

In ko je Lojzka konec, gledata Kravico Katko. Če sta tisti del že gledala, prestavita na Baltazarja in ko je že konec, Lovro prestavi na OTO. Če ne najdeta risanke, ki jo hočeta gledati, reče Kaja: »Lovro, prestavi na Nickelodeon«. »Kaj pa bova gledala?« vpraša Lovro. Kaja reče: »Spušjija kvadratnika vendar«. To je naajboljša risanka na svetu.

Nejc Drevenšek, 3.a

DELO NA DALJAVO

PRI POUKU NA DALJAVO MI JE VŠEČ:

- Da se lahko vidimo, pouk preko video klica.
- Ker lahko dolgo spim in ne rabim tako zgodaj vstajati.
- Da sem se naučila veliko delati z računalnikom.
- Da si lahko sam izberem, kaj bom naredil prej in kaj kasneje.
- Ker nimamo veliko dela, odmora lahko imam, ko si jih sam zaželim.

Učenci in učenke 4. b razreda

PRI POUKU NA DALJAVO MI NI VŠEČ:

- Ker se ne morem družiti s sošolkami in sošolci.
- Ker se ne vidimo v živo.
- Pogrešam druženje in pouka učiteljice (moja mama je doma zelo stroga).
- Mama se zaradi pouka jezi name, večkrat se kregava in potem sva oba žalostna.
- Pogrešam razlago učiteljice.
- Ker mama ne zna tako dobro razložiti snovi.
- Da je toliko za narediti.

Freja Pačnik, 1. razred, POŠ Šentanel

RAZMIŠLJANJA UČENCEV in UČENK 3. b RAZREDA (zapisali še v času šolanja na daljavo)

Moje delo od doma mi gre vsak dan bolje. Zdaj sem se že navadila. Nimam težav z učenjem, a pogrešam sošolce in sošolke in učiteljico. Želim si, da se karantena hitro konča in da se vidimo v šoli. Delo na daljavo ima tudi dobro plat, lahko hitreje končam z delom in grem ven za hišo. Danes bo zelo zabavno, saj pada sneg. Naredila bom velikega sneženega moža in se zabavala na snegu. Tudi sankala se bom. Zvečer pa se pogrela z vročo čokolado. Upam, da so vsi sošolci zdravi in se imajo tako fino, kot se imam jaz.

Tajda Forstner

Čas, ko smo doma

Ko sem doma, se počutim tako tako. Ni mi zelo všeč, ampak tudi slabo mi ni. Se počutim dobro, ker lahko za šolo delam s svojo mamo in vse delam v našem domu. Več časa sem lahko tudi s svojo sestro Aliso in se tudi več igrata. Delo na daljavo mi je kar všeč, ker lahko delam z mamo in pa z računalnikom. Zelo všeč mi je, ko imamo video srečanje z učiteljico in sošolci. Lahko imam tudi daljše odmore in se igrat s svojimi igračkami. Ni mi pa všeč, ker se ne morem igrati s svojimi prijatelji. Zelo že pogrešam naš razred, učiteljico in sošolce. Želim si, da bi se čimprej vrnili v šolo.

Ela Neureiter

ŠOLANJE OD DOMA MI NI VŠEČ. ŠOLO ZELO POGREŠAM. RAD BI SE DRUŽIL, UČIL IN IGRAL Z SOŠOLCI. ZELO POGREŠAM TUDI SVOJO UČITELJICO IN NOGOMETNE TRENINGE. UPAM, DA SE VRNEMO V ŠOLO ČIMPREG IN DA BODO TRENINGI ŽE JUTRI.

TIAŠ VIDERMAN

Doma se počutim veselo, delo na daljavo je zabavno, vendar mi je v šoli bolj všeč. Všeč mi je, ker sem se naučila delati z računalnikom in lahko vse naredim sama. Mama mi samo pregleda. Želim si, da bi čimprej lahko prišli nazaj v šolo in da se bi videli s prijatelji. V šoli se je bolj zabavno učiti, kot pa doma. Ker v šoli imaš učiteljico in prijatelje. Zdaj, ko je sneg, se s sestro Aniko, bratcem Tinetom in mojimi tremi bratranci sankamo in dričkamo po bregu. Delamo snežne angelčke in se kepamo. V nedeljo smo pekli piškote, take navadne in tiste z marmelado. Rada imam svojo družino, vendar pogrešam vse vas.

Tinka SLATINŠEK

Doma smo že kar nekaj časa. Doma ni slabo, seveda pa pogrešam šolski direndaj.

Delo na daljavo se mi zdi bolj naporno, kot pouk v šoli. Všeč mi je, da si lahko sam razporejам dnevni urnik. Včasih si vzamem med urami več odmora, kot ga imamo v šoli. Tudi malice so bolj po moji izbiri.

Pogrešam prijatelje, igranje z njimi med odmori in na igrišču, pogovore med šolsko uro.

Pogrešam vas, vašo razlago snovi v šoli.

Želim in upam, da se čimprej vrnemo nazaj v šolske klopi.

Tilen Obretan

Zdaj ko smo že nekaj tednov doma počutim se lepo, ampak bi lepše bilo če bi bila v šoli. Delo na daljavo mi ni všeč. Vesela sem, da vidim prijatelje in učiteljico preko video srečanja. Ni mi všeč, da je korona in da ljudje zbole vajo. Zelo pogrešam svojo učiteljico in prijatelje. Želela bi, da korone ne bi bilo. V teh časih pogrešam šolo. Všeč pa mi je, da je sneg in se lahko vsak dan igram zunaj na snegu.

Marija Rađenović

Doma se počutim zelo lepo. Delo na daljavo mi je fajn, ker ni tako veliko in ker lahko grem ven. Všeč mi je, da lahko dolgo spim in da lahko delam zunaj igluje. Ni mi všeč, ker nimam toliko odmorov. Pogrešam celo šolo.

Urh Pečovnik

Med vikendom grem ven in se igram na snegu. Potrudim se, da vse naredim za šolo. Pogrešam šolo in pogrešam, kako smo se hecali. Vesel sem, da nam ne date veliko za delati.

Marcel Backović

Zelo dolgočasno je. Pogrešam šolo, ker mi brat celi čas nagaja. Ampak se zaklenem v sobo in sčasoma neha. Ampak komaj čakam, da bo spet šola in bom videl svoje prijatelje v živo in se bomo lahko kaj pogovarjali in igrali.

KRISTJAN MIKL

Doma se počutim odlično. Doma mi je zelo všeč, saj lahko delam, kadar hočem. Pogrešam nogomet in odmore. Želel bi se več igrati s prijatelji. Komaj čakam, da vidim sošolce in učitelje.

Filip Brežnik

Zelo dolgo smo že doma. Prvi teden je bilo zelo zabavno. Zdaj pa že zelo pogrešam sošolce, učiteljice in šolo. Veliko se družim z družino, igramo družabne igre, gledamo filme in se sprehajamo. Ni pa mi všeč, da se ne morem družiti s prijatelji, da ne morem v kino, na bazen, na izlet, da moram večino časa preživeti doma. Komaj čakam, da se spet vrnemo nazaj v šolo.

Eva Štern

Učenje na daljavo mi ni všeč. Ni mi všeč, ker ne vidim svojih prijateljev in učiteljice. Zelo pogrešam šolo, prijatelje in druženje.

Upam, da bomo kmalu pričeli pouk v šoli. Tako se vmes med poukom vsaj malo nasmejimo in včasih tudi poklepetamo.

Komaj čakam, da vidim svoje prijateljice in prijatelje, da se lahko spet igramo in malce poklepetamo.

Rok Gerdej

V tednih, ko smo doma z družino, veliko hodim po bližnjih hribih. Zelo rada tudi ustvarjam, izdelala sem: zvezdice, hiške, smrekice in ptičke. Z mamico sva naredili božično vas iz das mase in jo obesili na vejo, ki smo jo našli med sprehodom po gozdu. Veliko se tudi igram, ampak zelo pogrešam svoje prijatelje. Vsak dan, ko mi učiteljica pošlje nalogo, jo hitro in z veseljem naredim. Prebrala sem tudi veliko knjig in se naučila pesmico za bralno značko. Med delom na daljavo mi je najbolj všeč, da si lahko nalogo razdelim in najprej naredim matematiko in angleščino, ki ju imam najraje. Zelo mi je všeč, ko imamo video klic in želela bi si jih še več, da bi se večkrat videli, ker vas že zelo pogrešam in komaj čakam, da se spet vidimo.

Malu Gabrovec

Doma se počutim zelo fajn, vendar pogrešam prijatelje. Delo na daljavo mi je všeč, raje pa bi hodil v šolo in se družil s prijatelji. Najljubše mi je, ko učiteljica Katja pošlje delo za likovno umetnost in šport. Ni mi všeč, ker se ne morem družiti s prijatelji. Pogrešam učiteljico Katjo in svoje prijatelje. Želim si, da bi bili zdravi in corona čim prej mine in da bo božič, da se vsaj s svojimi najbližjimi malo podružimo. Danes je super dan, saj je zapadlo nekaj snega in z Vanom se greva k babici na Leše sankat in smučat.

Juš Vinšek

PESNIMO IN RIMAMO

Z i m a

Zima je tu,
sneg je tu,
dobri možje so prišli do
nas,
Miklavž, Božiček, dedek
Mraz.

Vsi dobri možje,
dajejo darila nam,
ampak najboljši praznik je
božič,
ker takrat pride Božiček
in nosi najboljša darila.

Melani Laznik, 3. razred
POŠ Holmec

KROJAČEK HLAČEK

Krojaček Hlaček vedno šiva,
nikoli ne počiva,
pa če nima naročil,
bo pa kar sam nekaj zašil.

Krojaček Hlaček je igrivi falot,
zato barvno blago je povsod.

Če nimate idej
kako zašili bi,
brž v knjigo Krojačka Hlačka
poglejte si.

Naja Kričej, 3.b

KORONA

Danes in jutri nas še ne bo,
ker korona med nas prišla bo.
Vse bomo razkužili, oprali,
da čisto bo.

Nosili bomo maske in rokavice,
da okužili se ne bomo.
Ko korone konec bo,
prišli bomo nazaj v šolo.

Said Hadžić, 5.b

Letni časi

Že sneg naletava,
počasi umirja se narava.
Otroci se zime veselimo,
takoj na sneg prihitimo.

Ko se zima poslovi,
pa pomlad zacveti.
Mamice in babice v vrtove hitijo,
da lepe dišeče rože posadijo.

In že sledi poletje, a žal letos v
živo
prepovedano bilo je petje.
No, zdaj nadenimo si kopalke,
mi punce dobre smo plavalke.

In že jesen privihra,
listje pada iz drevja.
Zdaj opisala sem štiri letne čase,
pa vsak pazi naj nase.

Tjaša Vogrin, 4. razred

COVID – 19

Korona je prišla med nas
in tukaj je že kar lep čas.

Zmešala nam je štrene vsem,
živalim ne, pač pa ljudem.

Zdaj moramo držati se vseh
pravil,
da čimprej izgine ta bacil.

Jaz želim si eno le,
da kmalu v šolo vrnem se.

RUBI GORJANC, 1. a

KROJAČEK HLAČEK

Krojaček Hlaček pred šolo sedi
in opazuje ljudi.
V rokah šibo drži
in zbode tistega,
ki v šolo ne želi.

Oblečen je v zelene hlače,
rdeč pulover, rumene čevlje
in vijoličen klobuk.

Tako vsak ve,
da to Krojaček Hlaček je.

Je prijazen in zabaven.
Vsak, ki ga pozna, ve,
da Krojaček Hlaček pred šolo
svoj mir in prostor ima.

Starši in učitelji naj ne bodo v skrbeh,
saj Krojaček Hlaček poskrbi
za vse male ljudi (otroke).

Ana Sonjak Kolar, 5.razred
POŠ HOLMEC

JAKOB KLARIĆ, 1. a

NEJA FERK, 1. a

NA KMETIJI - samostojni zapis ob nizu slik

Vir: LILI in BINE—DELOVNI ZVEZEK ZA SLJ

Sončnega jesenskega jutra je na Kovačevi kmetiji zakikirikal pisan petelin. Marjana je hranila gosi, kokoši, race. Pri tem ji je pomagala hčerka Maja. Sin Žan pa je hranil veselega psa Pikija. Pozdravit jih je prišel gospodar Izidor. Po dvorišču se je sprehajal modro – zelen pav z dolgim repom. V hlevu je Marjano čakala siva krava s teličkom, da jo pomolze. Medtem je Žan pometal hlev. Ko so poskrbeli za vse živali, so šli v sadovnjak obirat sadje. Nabrali so veliko zabojev sočnega sadja. Na dvorišču kmetije so postavili tržnico, kjer so prodajali svoje pridelke. Veliko ljudi je obiskalo domačo tržnico. Žanu in Maji sta delala družbo Miha in Jan. Igranje s Pikijem je bilo zelo zabavno. Na Kovačevi kmetiji ti ni nikoli dolgčas.

Tinka Slatinšek, 3.b

Nekega dne je družina odšla kmetovat. Mama Meta in Ela sta nahranili kokoši. Maks je nahranil psa Kikija. Potem je Meta pomolzla kravo Lisko. Maks je potem pometal tla. Nato so šli v sadovnjak. Maks je pobiral jabolka iz dreves in jih zložil v košaro. Mama je iz vrta pobrala solato, Ela pa je medtem jedla jabolka. Potem so naredili tržnico, vsi so povabili prijatelje.

Nuša Petek, 3.b.

NA KMETIJI

Na kmetijo je prišla jesen. Petelin je s svojim kikirikanjem zbudil družino. Po kmečkem dvorišču so se sprehajale kokoši, ki so čakale hrano. Gospodarica Franja je z žitom nahranila kokoši. Gospodar Luka je poskrbel z dečkom Rokom za psa Rekso. Nato je šla Franja pomolzit kravo, Rok pa je pometel hlev. Nato je šla cela družina pobirat jabolka v sadovnjak. Rok je tresel jabolka z drevesa, oče pa nosil polne zaboje na prikolico. Franja je nosila pridelke s polja. Pridelke so s traktorjem peljali domov. Nato so pridelke pobrali. Doma so postavili tržnico, kamor so ljudje hodili nakupovat. Otroci so se igrali na travi pri hiši. Družina je imela lep dan.

Urh Pečovnik, 3.b

Tina, Tine, mama in oče so zgodaj zjutraj vstali, da bi lahko nahranili kokoši, gosi, petelina in psa. Tina je pomagala mami nahraniti piščančke, kokoši in gosi in ostale živali na kmetiji. Tine je z očetom hranil psa Pikija. Natrosil mu je hrano v skodelico, v drugo mu je nalil vodo. Po hranjenju živali so odšli v hlev, kjer so nahranili kravo, da jo lahko pomolzejo. Potem so bili že pošteno lačni in so odšli v hišo, kjer so zajtrkovali svežo hrano. Potem so se odpravili v sadovnjak. Tine je pobiral jabolka z dreves, Tina je jabolka nalagala v zaboje, oče je zaboje nalagal v traktor. Nato se je priključila še mama in prinesla košaro solate, ki jo je hotela dati v zaboj. Potem so pripravili mize za stojnico. Prodajali so soke, namaze, sadje, zelenjavo, marmelade, klobase in različne dobrote. Obiskovalci so pripeljali otroke. Otroci so se igrali s Tino, Tinetom in psom Pikijem.

Marija Rađenović, 3.b

Mama Lojzka in deklica sta hranili kokoši. Očka Igor je pohvalil sina Tilna, ker je hranil njihovega psa Rekso. Tilen je v hlevu pometal tla. Mama Lojzka je molzla kravo Sivko. Za kravo Sivko je stal teliček Metod. Popoldan je cela družina pobirala jabolka. Očka Igor je tekkel po hribu v traktor in ga odpeljal na hrib. Potem so pripravili dve stojnici in na stojnico dali domače pridelke. Tilen je bil v hlevu in je molzel kravo Sivko. Potem so prišli ljudje in so pričeli kupovati domače pridelke.

Ivo Štrucl, 3.b

NA KMETIJI

Nekoč so na kmetiji živeli oče Marko, mama Metka, deklica Lola in bratec Žan. Imeli so petelina, pisanega pava, kokoši, goske in ljubkega malega psa. Ko je petelin zakikirikal, so kmet Marko in drugi člani družine vstali. Nahranit so šli živali, Lola ima čisto svojo kokoš, vsak dan jo nahrani in ji vzame jajca. Njena kokoš ve, da jo ima Lola zelo rada. Medtem, ko mama Metka in deklica Lola hranita kokoši, bratec Žan nahrani njegovega psa. Oče Marko pa jih je medtem opazoval in se jim smehljajal. Ko so zaključili z delom na dvorišču, sta se mama Metka in bratec Žan odpravila v hlev. Mama Metka je pomolzla kravo Lizko, Žan pa je pometal tla. Nato sta se odpravila v sadovnjak, kjer sta ju že nestrpnost čakala očka in Lola. Skupaj so pobirali pridelke in jih zložili na traktor. V traktorju so se odpeljali na tržnico, kjer so prodajali svoje pridelke. Medtem ko sta oče in mama prodajala, sta se Lola in Žan igrala s prijatelji. Zraven so vzeli tudi psa Olija, medtem ko je morala Lolina kokoška ostati doma.

Tajda Forstner, 3.b

Priprava tržnice

Ana in Matjaž sta šla k babici in dedku. Najprej so nakrmili živali. Dedek in Matjaž sta nahranila psa Rikija. Babica in Ana pa sta krmili race, gosi, piščančke in kokoši. Na dvorišču se jim je pridružil tudi pav Pavli. Ko so to opravili, so šli v hlev. Tam sta Matjaž in dedek pometala, babica in Ana pa sta molzli kravo Lisko, ki je bila sive barve. Ko so lahko obkljukali še eno stvar s seznama, so šli na vrt. Razdelili so si delo. Medtem ko sta babica in Ana pobirali zelenjavo, sta dedek in Matjaž nabirala sadje. Sadje in zelenjavo so zložili v zaboje, ki so jih dali na traktor. Traktor je zaboje odpeljal na dvorišče. Na dvorišču so naredili mini tržnico s pridelki in izdelki. Prišlo je veliko ljudi. Odrasli, ki so nakupovali, so pripeljali svoje otroke, ki so se igrali z Ano in Matjažem. Najprej so se lovili, potem so se gugali,... Bilo je zabavno.

Napisala: Zala Valentar, 3.b

Na kmetiji je zelo veliko dela. Ko je vse narejeno, imajo čas za zabavo. Opravila na kmetiji so zelo težka, zato se lahko zabavajo malo časa. Zjutraj morajo nahraniti živino, pomolzti krave, zaliti pridelke na vrtu, odstraniti plevel in opravljati druga kmečka opravila. Zvečer se skupaj usedejo k mizi in pojejo večerjo.

Grega Hočevar, 3.a

Babica in dedek imata kmetijo. Na kmetiji je veliko živali: kokoši, pav, goske, kuža, in muca. Babica molze kravo in jaz pometam. Dedek vozi traktor, moj brat in starša pa pobirajo sadje. Babica in dedek prodajata svoje pridelke, sadje, zelenjavo in domači sok. Otroci se igramo na travniku.

Miha Grenko, 3.a

ANA ČANIĆ, 1. a

MAKS SUŠNIK, 1.a

NADALJEVANJE ZGODB

BRATOVA PAPAGAJA

Maček je zgrabil modrega papagaja za vrat. Lahko bi ga zadušil. Ali bi ga lahko ranil z kremplji. Papagaj bi bil poškodovan. Lahko bi izkrvavel.

Našli bi ga mrtvega. Poškodoval bi lahko tudi zelenega papagaja.

Vsi bi bili žalostni, brat bi jokal. Zato je potrebno kletko zapirati in bo mir. Večkrat je potrebno tudi nadzorovati živali.

Samanta Špilak Gorenc, 3.a.

Modri papagaj je začel vreščati. To je slišal zeleni papagaj in poletel na pomoč. Mačka je kljunil v glavo. Maček je spustil modrega papagaja. Oba papagaja sta odletela v kletko in zaprla vratca za seboj. Bila sta rešena. Maček pa je razočaran odšel iz sobe in šel loviti miši.

Jaka Petrič, 3.a

Moj starejši brat ima zelo rad živali, še posebno ptice. Lani se je z vlakom odpeljal na Ptuj po papagaja. Domov je prinesel dva, zelenega in modrega. Dal ju je v kletko. Hranil ju je, jima menjal vodo ter skrbel, da je bila kletka čista. Papagaja sta dan za dnem prepevala, skakala in se zibala v kletki. Bila sta nam v veliko veselje. Nekega dne je prišel v sobo domači maček, in to ravno tedaj, ko nas ni bilo v sobi, kletka pa je bila odprta. Izkoristil je našo nepozornost in zgrabil modrega papagaja. Najprej sta bila sovražnika. Potem pa sta postala prijatelja. Začela sta se igrati. Potem sta postala lačna. Naredila sta si prigrizek. Papagaj je jedel semena, maček pa brikete. Nato je v sobo vstopil brat. Bil je zelo presenečen. Čudno mu je bilo, ker sta prijatelja. Potem so se vsi skupaj igrali.

BLAŽKA ODER, 3.a

Maček je držal modrega papagaja za perut tako močno, da se ta ni mogel rešiti. Ko je zeleni papagaj to zagledal, se je ustrašil in takoj odletel tja. Usedel se je na mačka in ga začel kljuvati v hrbet. Kljuval ga je tako dolgo, dokler ni izpustil modrega papagaja. Modri papagaj je imel poškodovano perut, maček pa »pokljuvan« hrbet. Seveda je bil maček kaznovan. Mesec dni ni smel pohajati po hiši, ampak je moral ostati v svoji postelji. Modrega papagaja so odpeljali k veterinarju. Veterinar mu je obvezal perut, hitro je okreval. Zelenemu papagaju je bil hvaležen do konca svojega življenja.

Liza Pori, 3. a

Modri papagaj se je rešil sam ter si je poškodoval krilce. Starejši brat ga je našel na tleh v dnevni sobi. Z mamico sta ga peljala k veterinarju. Veterinar je poskrbel, da bo čez nekaj dni krilce zdravo. Mlajša sestra in očka sta skrbela za zelenega papagaja. Mamica in starejši brat sta pripeljala modrega papagaja domov. Lepo so skrbeli za oba papagaja. Mačko so naučili, da ne sme jesti papagajev.

Tilen Šimenc, 3.a

KRALJIČNA NA ZRNU GRAHA (nadaljevanje)

Zrno graha so dali v muzej. Naslednji dan je prišel v muzej kraljevič. Kupil je zrno graha. Podaril ga je kralju in zanj dobil kraljestvo. Kraljevič in kraljica sta dobila otroke. Ime jim je bilo: Krištof, Klemen, Klavdija, Kris in Klara. Imeli so se radi. Dedek kralj in babica kraljica sta jih obiskala vsak teden in jim prinesla piškote. Skupaj so živeli srečno do konca svojih dni.

Nejc Drevenšek, 3. a

A nato je nekdo odnesel zrno graha iz muzeja. In potem so tisti, ki so zaposleni v muzeju, to povedali kraljeviču in kraljični. Čez nekaj časa sta pa kralj in kraljica umrla. Tako sta postala kraljevič in kraljična kralj in kraljica. A nekega lepega dne je prišla novica o ukradenemu zrnu graha iz muzeja do policije. Policija je takoj začela iskati izgubljeno zrno graha. A ga niso našli. Nekega dne so videli zajčka. Bil je bel in luštkan. V njegovih tačkah so videli izgubljeno zrno graha. Hoteli so ga dobiti, a ga je pojedel in zbežal. Tako ni bilo več zrna graha. A zrno graha je postalo plemenito. In iz tega je nastala zgodba za cel svet. Kralj in kraljica pa sta živela srečno do konca svojih dni.

Julija Helbl, 3.a

ŽIVELA STA KRALJ IN KRALJICA. IMELA STA KRALJEVIČA, KI JE ISKAL KRALJIČNO. NEKEGA DNE JE NA VRATIH POTRKALA MOKRA KRALJIČNA. KER JO JE KRALJICA IZKUSILA DA NA TRDEM PRESPI JO JE RAZGLASILA ZA BODOČO KRALJIČNO.

KRALJEVIČ JO JE POROČIL IN DOBIL Z NJO OTROKE. IZBRAL JO JE KER JE BILA POGUMNA IN LEPA. ZRNO GRAHA JE DOBIL KRALJ IN GA ZASADIL ZA GRADOM, KJER JE ZRASLO NOVO KRALJESTVO Z NASLEDNIKI. STARA KRALJICA JE REKLA LEPOTA MINE, POGUMNE ŽENSKÉ PA PREŽIVIJO. SKUPAJ STA ŽIVELA SREČNO DO KONCA SVOJIH DNI.

SAMANTA ŠPILAK GORENC, 3. a

KOSOVIRJEVE ZGODBE

(Brali smo **Kosovirja na leteči žlici**, otroci so pisali domišljjsko nadaljevanje zgodbe)

Kosovirja sta se odločila, da bosta odletela daleč proč iz kosovirske vasi in bosta poiskala paradižnike za vse kosovirje.

Letela sta skozi velik in temen oblak in priletela do velikega slapa iz katerega je tekla špinačna tekočina. Nista vedela, kaj bi to lahko bilo, zato sta se počasi premikala nazaj proti žlici, ki je bila na klopci ob slapu. Odletela sta spet v črne oblake, kateri so njiju potiskali naprej proti predoru. Ker sta bila zelo radovedna kaj je v njem, sta se odločila, da gresta pogledat. V predoru je bilo veliko drugih živali in rastlin. Spoznala sta dihurja, ki jima je pokazal pot do majhnega otoka polnega paradižnikov. Kosovirja sta bila tako vesela, da sta pojedla veliko paradižnikov in se skoraj pozabila vrniti v svojo vas. Hitro sta nabrala paradižnike, se poslovila od dihurja, se usedla na žlico in odletela nazaj proti oblakom.

Na poti proti domu sta imela veliko težav z oblaki, ki so ju strašili, da sta skoraj izgubila ves paradižnik. Ker sta premagala oblake in pripeljala paradižnike ostalim kosovirjem, so ju nagradili z novo veliko žlico.

Iza Štern, 4.a

Glal in Glili sta radovedne vrste. Sta kosovirja, ki imata rada paradižnike. Nekega dne sta se Glal in Glili odpravila proti severojugovzhodu. Prišla sta v Komanarajus. Tam sta srečala velikega slona z imenom Tumbo. Vprašala sta ga, zakaj je tako velik. Slon je odgovoril, da je po pomoti spil napoj, ki te poveča. Vprašala sta ga, kje je dobil ta napoj. Slon je odgovoril, da ga je našel v hiši, ki je na Prevaljah v naselju Pod gonje 112. Glili in Glal sta se odločila, da ga poiščeta. Ko sta prišla do tja, sta našla dva otroka z imenom Patrick in Svoz. Patrick, Svoz, Glili in Glal so se skupaj igrali dolgo noč.

Naslednji dan so že bili najboljši prijatelji. Srečno so živeli do konca svojih dni.

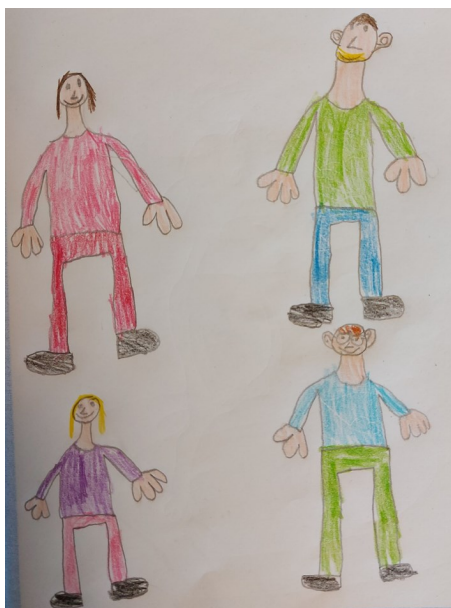
Patrick Pudgar, 4.a

Glili in Glal sta kosovirja. Glili je radovedna in vesela žival, ki rada potuje. Glala povabi na neverjetno potovanje na morje. Glal je len in zaspan kosovir in se vedno strinja z Glili.

Leteča žlica je njuno prevozno sredstvo, ki ju popelje proti morju. Med jadranjem ju doleti hudo neurje. Ker je Glala strah neurja, se stisne h Glili. Daleč naprej vsa vesela zagledata mirno morje in veliko ladij. Glal je vesel, saj bo prvič skočil v morje, prav tako Glili. Nihče od njiju ni pričakoval, da je morje tako slano. Norela in skakala sta od veselja in kmalu postala lačna. Privoščila sta si goro paradižnikov.

Od vsega norenja in zabave sta ugotovila, da pogrešata dom in prijatelje. Dogodivščino, ki sta jo doživela na poti do morja in plavanja v morju nikoli ne bosta pozabila. Usedla sta se na letečo žlico in odletela domov.

Jan Repas, 4.a

Metod Sonjak, 1.razred
POŠ Šentanel

Nelly Grilc, 1.b

Anej Rožej Fortin, 1.b

Raziskovalna naloga

Epidemija je nenaden izbruh nalezljive bolezni. Ko se ta razširi po več državah ali celinah postane pandemija.

Pandemije skozi čas

Črna smrt, epidemija kuge, ki se je pričela v 14. stoletju v Evropi in povzročila samo v Evropi smrt okoli 25 milijonov ljudi.

Španska gripa, huda oblika aviarnе influence med letoma 1918 in 1919, po ocenah naj bi povzročila smrt od 50 do 100 milijonov ljudi.

HIV/aids, virusna okužba imunskega sistema, ki je bila prvič odkrita leta 1981 in je do danes povzročila smrt več kot 25 milijonov ljudi.

Pandemija koronavirusne bolezni 2019, začela se je marca 2020, še vedno traja.

Kaj pomeni izraz covid – 19

V pokrajini Vuhan na Kitajskem so decembra 2019 zaznali več primerov pljučnic. Pri bolnikih so pri preiskavah izključili številne običajne povzročitelje pljučnic oziroma okužb dihal, odkrili in potrdili pa so okužbo z novim koronavirusom. Nov koronavirus so poimenovali SARS-CoV-2, bolezen, ki jo virus povzroča pa COVID-19. Bolezen COVID-19 se kaže z vročino, kašljem, težavnim dihanjem in občutkom pomanjkanja zraka, kar je običajno za pljučnico. Pridružijo se lahko tudi bolečine v mišicah in občutek velike utrujenosti.

Koronavirus (SARS-CoV-2) - ključne informacije

Koronavirusna bolezen (COVID-19) je nalezljiva bolezen, ki jo povzroča novo odkriti koronavirus. Večina ljudi, ki zbolijo za boleznijo COVID-19, ima blage do zmerne simptome in bolezen preboli brez posebnega zdravljenja.

KAKO SE PRENAŠA MED LJUDMI?

Virus, ki povzroča bolezen COVID-19, se večinoma prenaša prek kapljic, ki nastajajo, ko okužena oseba kašlja, kiha ali izdihuje zrak. Te kapljice so pretežke, da bi ostale v zraku, zato hitro padejo na tla in površine.

Okužite se lahko z vdihavanjem virusa pri tesnejšem stiku z osebo, ki ima bolezen COVID-19, ali tako, da se dotaknete onesnažene površine in nato oči, nosu ali ust.

Testiranje – potek

Če bo zdravnik na podlagi simptomov obolelosti napotil na testiranje za novi koronavirus, bodo v za to pooblaščenih ustanovi odvzeli bris nosno-žrelnega prostora. Za to uporabijo mehko paličico, postopek pa ni neprijeten ali boleč in je zelo hiter. Vzorec bo nato potoval v pooblaščen laboratorij, kjer ga bodo analizirali strokovnjaki, na rezultat pa bo treba počakati nekaj ur.

Razlika med gripo in koronavirusom

Virusa katera povzročata gripo in COVI-19 sta si zelo podobna. Oba namreč prizadeneta respiratorne poti oz. dihala, vendar se je po zadnjih podatkih virus covid-2019 izkazal za bolj smrtonosnega.

Kakšna je razlika med gripo in virusom covid-2019?

Pri gripo se pojavijo simptomi, kot so:

- visoka telesna temperatura (39,40 stopinje Celzija),
- suh kašelj,
- občutek bolečih kosti in mišic,
- splošno slabo počutje,
- glavobol.

Pri koronavirusu se pojavijo podobni simptomi:

- vročina,
- nahod,
- kašelj,
- utrujenost,
- slabo počutje,
- občutek pomanjkanja zraka.

Zdravilo za koronavirus

Pred kratkim so razvili prva učinkovita cepiva za preprečevanje širjenja koronavirusa. Prva cepljenja v svetu so že izvedli. Zdravila za zdravljenje same bolezni ni. Pri poteku že razvite bolezni pa z zdravili blažjo simptome.

Kaj je izolacija

Izolacija je ukrep, ki ga izbrani zdravnik odredi osebi, okuženi s SARS-CoV-2, in pomeni, da oseba ne sme zapuščati doma, da mora omejiti stike z ostalimi osebami in dosledno upoštevati priporočila za preprečevanje širjenja bolezni.

Izolacija je izjemno pomemben ukrep, ki ga je potrebno dosledno upoštevati.

Kako preprečiti pandemije

Pandemije bi lahko preprečili s pravočasno pripravo in izdelavo načrtov. Če imamo izdelane načrte, lahko že pred izbruhom pravočasno in učinkovito izvajamo zaščitne ukrepe in s tem preprečimo širjenje okužbe.

Karantenske aktivnosti

V času karantene lahko kuhaš, bereš, gledaš serije, pospravljaš, gojiš rastline, čistiš, poma-gaš pri zunanjih opravilih,...

DOMIŠLJIJA NE POZNA MEJA

BOŽIČNA ZGODBA

Nekega dne je v Božičkovi delavnici zmanjkalo elektrike in so se naprave za zavijanje daril ustavile. Do božiča je bilo samo še en dan in pet ur.

Zaviti so morali še sto tisoč daril. Božička je skrbelo, da palčkom ne bo uspelo. Ampak palčkom je uspelo zaviti vsa darila. Ko je Božiček pripravljaj jelene in sani za polet, se je prikazala zelo gosta megla in za vrh vsega je bil Rudolf še bolan.

Ko je Božiček pripravil vse za polet, je megla čudežno izginila in Rudolf je ozdravel. In naposled je Božičku uspelo dostaviti vsa darila.

Jaka Sušnik, 5.b

BOŽIČ BREZ SNEGA

Nekoč je živela deklica po imenu Mina. Mina je oboževala božič. A Mino je žalostila le ena stvar. Bližal se je božič, a snega pa ni bilo nikjer. Mina je dejala: "Božič ne bo isti brez snega", mama pa je dejala: "Ne skrbi Mina, sneg bo zapadel, le upaj."

Mina je šla v svojo sobo. In si rekla: "Že vem, vprašala bom kar Božička!"

Napisala je pismo: "**Dragi Božiček, zanima me, ali bo zapadlo kaj snega? Vaša Mina.**"

Upam, da bo delovalo, si je mislila Mina. Pismo je dala na okno. Naslednje jutro je pismo še vedno bilo na oknu. Mina je planila v jok, češ, da ji Božiček noče pomagati. Tudi naslednje jutro je pismo bilo na oknu, tudi dan za tem in dan po tem. Mina je bila obupana. Nekega večera je mama poklicala Mino k sebi. Mina je bila tako zaskrbljena s snegom, da je pozabila na božični čar. Mina in mama sta se potem ves večer zabavali in pekli kekse in Mina je čisto pozabila na sneg. Cele dneve se je igrala s prijatelji in družino. Napočil je božični večer. Pod smreko so bila darila, na Mininem je bilo sporočilo: Draga Mina, se opravičujem, ker ti nisem odgovoril na pismo, bil sem zaposlen, poglej na dvorišče. In na dvorišču je bil...**SNEG!!** Je navdušena rekla Mina!

Od takrat Mina verjame v rek: KDOR ČAKA DO ČAKA.

Tajda Forstner 3.b

BOŽIČNA ZGODBA

Bilo je pred davnimi časi. Najboljši december vseh časov. Meščani Veselodola so imeli samo še en mesec časa. Ampak niso vedeli, kaj jim sledi...

Kakšnih sto kilometrov stran je živel nekdo, ki sploh ni imel rad božiča. To je bil gospod Mihec. Imel je dve mački. Vedno je uničil božič in vedno v drugem mestu. Tokrat je bil na vrsti Veselodol. Nihče ne ve zakaj...

Tistega jutra sta se prebudili Metka in Sonja, najboljši prijateljici. Zelo sta imeli radi božič. Ko je Sonja vstala iz postelje, je takoj poklicala svojo prijateljico Metko. Vedeli sta, da nimata veliko časa, da pomagata okrasiti celo mesto. Dobili sta se v pekarni, pojedli rogljiček in šli k županu. Vedeli sta, kaj namerava narediti gospod Mihec. Sonja in Metka sta imeli nekakšne čarobne moči. Vedno, ko sta pomislili na gospoda Mihca, sta ga videli pred svojimi očmi. Sonja in Metka sta šli prepričat župana, da bo gospod Mihec uničil ves božič, a župan jima žal ni verjel.

Metka in Sonja sta bili žalostni. Nista vedeli, kaj narediti, ampak potem je Sonja dobila idejo. Stekla je do hleva, vzela par jelenov, ene sani in doma pustila sporočilo, da je par dni ne bo. In sta šli.

Potovali sta par ur... in končno prišli. Potrkali sta na vrata in ko so se odprla, jima je zastal dih. Mihec je bil po Metkino najbolj čuden človek. Izgledal je nekako tako: velika glava na malem tankem telesu, velike oči, dolga brada, lasje so stali pokonci, in v roki je imel seznam vseh meščanov Veselodola, tudi Metko in Sonjo.

Mihec ni pričakoval obiskov, zato se tudi ni uredil. Dovolil jima je, da vstopita. Mihec ni imel pojma, kaj se dogaja. Vedno se je spraševal, kdo ve zanj in mislim, da je dobil odgovor. Vprašal ju je, kaj delata tukaj. In odgovor je tudi dobil. Bil je zelo presenečen, da hočeta, da neha uničevati božič. Mihcu ni bilo nič jasno, zakaj ne bi več uničeval božiča. Ker se z Mihcem ni dalo pogovarjati, sta Metka in Sonja odšli.

Doma ju ni bilo tri dni. Ko sta prišli domov, sta vrnili jelene ter sani. Še vedno jima ni bilo jasno, zakaj Mihec ne bi nehal uničevati božiča. Ker se jima ni dalo več razmišljati, sta šli okraševati mesto. Bilo je samo še sedem dni do božiča, skoraj vse je bilo že urejeno in mesto je bilo preprosto čudovito. Kar naenkrat je bil predbožični večer. Sonja in Metka sta vedeli kaj sledi, zato sta šli spat, da bosta spočiti za naporen dan, ki prihaja. Ko se je Metka zjutraj zbudila, je najprej poklicala Sonjo. Obe sta vedeli, da je danes božič. Odšli sta obesiti še zadnje okraske in se pripraviti na Mihca.

Končno je nastopil večer in Mihec se je že bližal...in kar naenkrat je prišel. Vsi so ga čudno gledali. Začel je podirati in uničevati. Sonja in Metka sta ga nekako ustavili in vprašali, zakaj je takšen, a ni hotel odgovoriti. Se enkrat sta ga vprašali in končno je odgovoril. Božiča nima rad zato, ker, ko je bil še mali, je imel uničen božič.

Ko se je končno izpovedal, je Mihec prenehal z uničevanjem in odšel nazaj domov. Prisegel je, da ne bo uničil nobenega božiča več. In vsi so živeli srečno do konca svojih dni.

ZLATE DRSALKE

V gozdu za sedmimi potoki in devetimi jezeri je pod kostanjem živel zajec s copatki, pod sosednjo hruško pa veliki grizli.

Medved je vedel, da ima zajček copatke zelo rad, ti so bili iz jesenskega listja. Prav zato mu jih je zmeraj skrtil in brez razloga ga je podil po gozdu, on pa mu je moral sušiti hruške in peči kostanje.

Zajec je bil priden in do vseh prijazen. Medvedu je posadil hruško, nakrmil je malo ptičko, ki ni imela staršev, staremu ježku pa je uredil brlog.

Zajček je nekega jutra iskal svoje copate, ko je srečal ptico, ki jo včasih krmil. Velika lepa taščica s temno rdečim trebuščkom in zlatim kljunčkom je zažvrgolela in ga vprašala: „Opazila sem, da te ima medved za sužnja. Bi rad, da mu zaplesnim hruške in mu skisam med?“ Zajec je odvrnil: „Raje ne, ubogi medved bo potem lačen.“

Ptica se mu je nasmehnila: „Prav si se odločil. Jutri zjutraj te bo čakalo presenečenje,“ razprla je srebrna krilca in kot bi tlesknil, izginila.

Prišla je noč, taščica je pihnila in naenkrat zamrznila vsa jezera. Ko se je zajček zbudil, kar ni mogel verjeti svojim očem.

Copatki so bili še tam in niso bili več copatki, bili so zlati copatki. Šel je ven na sprehod. Medved ga je začel poditi. On je tekel in tekel in tekel in tekel. Prišel je do jezera in ni vedel, kam naj gre. Šel je na jezero, copatki pa so dobili svetlika-joče se zlato, ostro kot nož, tenko kot las polžasto spiralo na podplatu. Zarezali so se v led in na koncu jezera zavili tako nenadno, da ga je skoraj vrglo iz njih.

Medved je prihlačal za njim, ko se je njegova silna teža vdrla v led in z velikim: „PLOSK!“ je padel v vodo. Rabili so petdeset gozdnih reševalnih vider, da so ga potegnili na plano.

Potem se je v brlogu sušil še tri mesece in nikoli več ni lovil zajčka. Opravičil se mu je, mu dal vsi njegove kostanje nazaj in postal prijazen medved.

ARNI KARLOVŠEK LODRANT, 3.razred

POŠ Šentanel

Zlati copati

Zajec je šel na sprehod. Pa ga zazebe v podplate in steče naprej, ker v daljavi zagleda zlate copate. Obuje jih in odskaklja. Kmalu ugotovi, da so mu malo preveliki. A to ne moti velikih duhov.

Ko pride lisica mimo, se vpraša: "Kje so moji zlati copati?!" Pa zavoha sled in si reče: "Kdo mi vzel je zlate copate?!" Uboga lisica, zebe jo v podplate.

Zajec na poti sreča ježa in ga pozdravi: "Hej prijatelj! Kako kaj?"

Jež mu odgovori: "Lepi copati!"

"Hvala jež, tudi meni so všeč."

Prijatelja v daljavi zagledata oranžno piko in zajec spozna lisico.

Pozdravi jo. Lisica pa na to: "A ne vidiš, da nosiš moje zlate copate?! Dobila bom volka v rit! Mar ne vidiš, da na podplatih piše moje ime?"

LILA PAČNIK JAVERŠEK, 2.razred

POŠ Šentanel

Anej Rožej Fortin, 1.b

Ana Burja 1.razred
POŠ Holmec

Kaja Poberžnik, 1. razred
POŠ Holmec

NA KMETIJI

Nekoč je bila kmetija Fanir. Kmetija je bila bogata. Imela je cel kup živali, konje, krave, piščance, kokoši, race in še veliko drugih živali. Ampak ni imela samo živali. Imela je tudi duha. Skrival se je v kleti in nihče ga še ni opazil. Uničil pa ga je lahko le žebelj. Ponoči jih je strašil, podnevi pa se je skrival v klet. To se je dogajalo več let, dokler se ni zgodilo slednje: deček po imenu Žan je šel v klet in začel izdelovati škatlo, saj so v kleti imeli tudi delavnico. Duh je to opazil ter se skrival. Potem ko je Žan škatlo dokončal, je hotel nahraniti krave, ampak je med potjo zagledal duha. Zelo se ga je prestrašil. Ko je pogledal na tla, je opazil žebelj. Vzel je žebelj in ga vrgel v duha. Duh se je razblinil, ostala je le še zelena sluz. Čez nekaj časa je sluz izgubila. Ta sluz pa je oživila predmete, ampak tega Žan ni vedel. Čez eno uro so predmeti oživel. Bili so zlobni. Zlobna je bila metla, motorna žaga, kladivo in čopič. Namenili so se v hišo. Čopič je šel skozi ključavnico in odklenil vrata. Skozi vrata so prišli še ostali zlobni predmeti. Naprej so se spravili nad Žana. Žan je pobegnil skozi spodnje okno, zlobni predmeti pa so mu sledili. Žan je šel v ogrado krav. Motorna žaga se je zaletela v nogo krave. Potem ko so prišli ven iz ograde za krave, je mačka zagrabila čopič, ker je mislila, da je miš. Ostali so le še Žan, kladivo in metla. Potem so šli v ogrado rac. Ena raca je s kljunom dvignila metlo in je ni izpustila. Žan in kladivo sta šla iz ograde za race. Kladivo je dohitevalo Žana, nato pa je pes zagrabil kladivo ter ga začel gristi. Žan pa je psa pobožal in vrgel kladivo. Zdaj pa jih nihče več ni strašil.

Val Pridigar, 3. a

Lovro Gerdej, 1. razred
POŠ Holmec

Žan Herman, 1. razred
POŠ Holmec

ZIMSKA ZGODBA

Kdor misli, da se čudeži ne dogajajo, se moti. Kajti čudeži se zares dogajajo, le, da jih vsi ne vidijo. O čudežu pa govori tudi zgodba, ki vam bom jo povedala (oz. ki jo boste prebrali):

Nekoč, času vaših očetov in mam, je živela čarovnica. Ampak to ni bila prijazna ali miroljubna čarovnica, bila je... no, grozna. Zaslužnila si je cel svet. Nihče se ji ni upal upreti, ker je uporabljala temno magijo, za katero niso poznali proti uroka. In v tistem času, bolj na začetku njene vladavine, se je rodila deklica. Starši so ji dali ime Anja. Anja je bila rojena natanko ob polnoči na novo leto. Zaradi tega naj bi bila v njej prisotna močna sila magije. Vsi, razen njenih staršev, so pravili, da je temna. No, tudi njen pes se je strinjal s starši, ampak on ni nič rekel, ker je pač bil pes. Dvanajst let od takrat, ko se je Anja rodila, ni nihče več upal, da bo čarovnica premagana. Anjni starši so jo skrivali v stolpu, da ji čarovnica ne bi česa naredila. Anja ni nikoli videla zunanjega sveta. To, kar bi vam rada povedala, pa se začne na božični večer.

Anja, ki ni praznovala božiča, saj ga je čarovnica prepovedala, se je igrala s svojim psom. Želela si je iti ven, pa ni smela. Zavzdihnila je. Šla je do okna in odgrnila zaveso. Vsepovsod je bil sneg. Dekle ni vedelo, kaj je to, ampak mislila je, da je topel. Ko je strmela skozi okno, si je zaželela, da bi čarovnico lahko premagala. Kar naenkrat je zaslišala kraguljčke in pred njo je stal Božiček. Rekel ji je, da ji bo uresničil željo. Anja ni vedela, kaj se dogaja, ampak čez sekundo je stala na trgu in to popolnoma oblečena. Poleg nje je bil njen pes. Vedela je, da mora do čarovnice in opazila je zemljevid v svojih rokah. Vodil je do zlobnice. Ko je prispela do nje, jo je ta pričakovala. Ko jo je Anja pozvala na dvoboj, se je samo okrutno zasmejala in jo pritisnila ob steno. To je opazoval njen pes. Stekel je v čarobno knjižnico in Anji prinesel zvitek s sliko smrečice in napisom. Ko je Anja prebrala napis, je poleg nje zrasla smrečica. Čarovnica je presenečeno pogledala smrečico, ki je dobivala okraske. Ko pa je na vrhu smrečice pognala zvezdica, ki je do takrat niso poznali, pa je zakričala od bolečine. Čarovnica je namreč prenesla samo grde stvari, kar pa smrečica ni bila. Čarovnica se je preprosto stopila.

Anja je stopila ven. Ljudje so ji presenečeno ploskali. Čarovnice končno ni bilo več. Anja je postala zaščitnica sveta, ampak je vsem izbrisala spomin na svojo prvo akcijo. Spomnijo se samo, da na smrečico dajo zvezdo zaradi nečesa dobrega.

Kako pa se potem jaz spomnim? No, če se zares potrudiš, se lahko vsega spomniš. Misliš, da to ni mogoče? No, čudeži se dogajajo..

VSEGA PO MALEM ZA VSE

NOVA SVETILKA IN AVTO NA DALJINEC

Deda je dobil novo svetilko in takoj sem jo hotel imeti. Deda mi jo je podaril. Želel sem iti na Brinjevo goro, da bi preizkusil, kako daleč sveti. Obul sem nizke čevlje, saj nisem vedel, da je na poti še toliko snega. Že po parih minutah sem imel mokre nogavice. Ampak to me ni motilo, ker sem komaj čakal, da se stemni in da preizkusim svetilko. Prišel sem na vrh ter najprej pozvonil. Počakal sem nekaj minut, da se je stemnilo. Prižgal sem svetilko in se odpravil nazaj domov. Moja svetilka je močno in daleč sveti. Nekaj metrov sem se lahko peljal po snegu. Potem sem tudi malo tekel po polnem snegu čez travnike. Ko sem prišel domov, sem se oblekel v pižamo in šel takoj spat.

Naslednji dan sem že zelo zgodaj vstal, ker sem vedel, da dobim zelo velik avto na daljinca. Takoj sem ga poskusil voziti in je šel zelo hitro. Bil sem vesel.

Vito Baltič, 5.b

KLARA IN CICI

JAZ SEM KLARA. STARA SEM 7 LET IN HODIM V 2 RAZRED. RADA IMAM ŽIVALI.

ŽIVIM NA KMETIJI DVORNIK. POMAGAM NA KMETIJI. RADA IMAM TUDI LEGO KOCKE. NA KMETIJI IMAM SVOJE ŽIVALI: KOKOŠI, 2 PSIČKI ULO IN ČUPI, 2 DIVJI MAČKI ŠE 1 MAČKO PO IMENU MUC, MAJHNO ŽELVICO PO IMENU GIDGET IN

MOJO ČISTO DIVJO MUCKO PO IMENU CICI. CICI IMA TIGRSTO-SIVO BARVO. JE POSVOJENA IN PRIHAJA IZ GRČIJE. STARA JE 3 MESECE. JE ZELO RAZIGRANA MUCKA. RADA SE IGRA Z NAJINIMI IGRAČAMI. VEDNO ME GRIZE IN PRASKA. VČASIH SE IGRAVA SKRIVALNICE, VČASIH SE MI PA KAR TAKO SKRIJE. MOJA CICI LEPO DIŠI. RADA ME IMA IN SE CRKLJA Z MANO. TO SVA KLARA IN CICI, RADA JO IMAM.

KLARA SMOLAK, 2.razred

POŠ Šentanel

PRI BABICI IN DEDKU

Sem Lucija, z družino živim z dedkom in babico na kmetiji. Druga dedek in babica živita na sosednji kmetiji in ju obiskujem v nedeljah, kadar lahko. Sedaj ko je čas korone, se vidimo bolj redko, včasih kar po video klicu. Kadar pa lahko grem na obisk, se imam zelo lepo.

Ker je njihova kmetija v bližini, se včasih kar peš sprehodimo po gozdu do tja. Najprej, ko pridem k babici in dedku, me pozdravi njihov kuža Ben, ki je zelo velik in puhast. Nato se s teto igram družabne igre. To najraje počnemo na pogradu, kjer tudi prespim, kadar lahko grem na počitnice. Z mlajšo sestrico se igramo sestavljanje kock ali pa se žogamo. Pri babici imam tudi svoje kolo in zelo rada kolesarim. Babica mi vedno pripravi najljubšo hrano, vse kar si s sestrico zaželim. Včasih pa dedek peče na žaru in jaz mu rada pomagam. Vsake toliko časa imajo tudi majhne piščančke. Takrat jih greva s sestrico zelo radi pogledat, saj jih lahko božava in hraniva. Ko pride večer, je čas, da gremo domov. Poslovim se od dedka, babice in tete.

Lucija Hace, 2.razred

POŠ Šentanel

MOJ VIKEND

PRVI DAN VIKENDA SEM DOČAKALA MOJO TETO. CEL DAN SEM JO ČAKALA, ZVEČER JE PRIŠLA. ZELO SEM BILA VESELA. PRESPALA JE EN DAN. TA DAN JE IMELA ROJSTNI DAN. SKUHALA JE DOBRO KOSILO. PO KOSILU SMO ŠLI NA DOLG SPREHOD. KO SMO PRIŠLI S SPREHODA, STA ODŠLA DOMOV. VESELA SEM BILA NJENEGA OBISKA, SAJ SE NISMO VIDELI ŽE KAR NEKAJ ČASA.

HANA KUMPREJ, 2.razred

POŠ Šentanel

TA DEŽEVNI PETEK

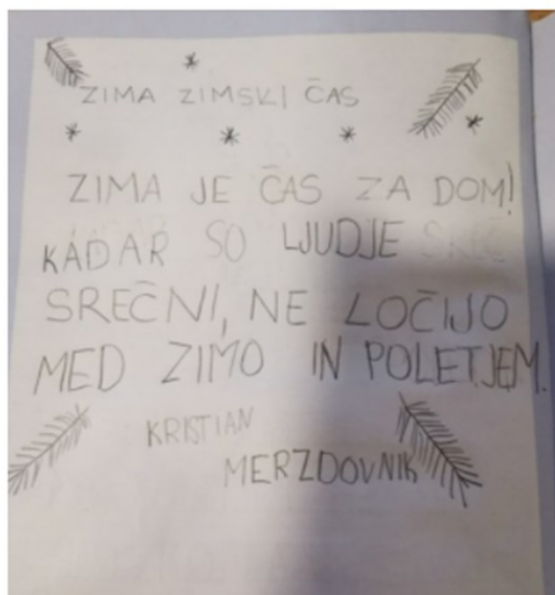
KO SEM SE ZBUDILA, JE ZUNAJ DEŽEVALO. SPRAŠEVALA SEM SE, KAKO BOM ŠLA V ŠOLO. ČEZ NEKAJ ČASA SE JE DEŽ UMIRIL. ŠLA SEM V ŠOLO. MED POUKOM JE TAKO GRMELO, DA SE MISEM MOGLA ZBRATI. POUKA JE BILO KONEC . POD DEŽNIKOM SEM ŠLA DOMOV. NOGAVICE SEM IMELA MOKRE. A POTEM SEM OBULA ŠKORNJE IN ŠLA VEN . SKAKALA SEM PO LUŽAH IN SE ZABAVALA. ČE DOBRO POMISLIM, JE BILO KAR ZABAVNO. SUPER DAN!

TAJDA FORSTNER, 3.b

MOJ MORSKI PRAŠIČEK TOPSI

Mojemu morskemu prašičku je ime Tropsi. Je črno-bele barve. Star je 3 leta. Rad je seno in gloda les. Ima leseno hišico, ki jo ima v kletki.

Zala Valentar, 3.b

KRISTJAN MERZDOVNIK, 2. razred
POŠ Holmec

SMEŠNICE

- ♦ V živalskem vrtu babica vpraša vnuka: »Peter, ali bi kdaj rad imel tako dolg vrat kot žirafa?«
Peter odgovori: »Pri umivanju ne, pri šolskih nalogah pa prav rad.«
- ♦ Marija vpraša natarja: »Mi lahko prinesete tisto, kar ima gospod pri sosednji mizi?«
Natar: »Hja, samo ne vem, ali mi bo pustil vzeti.«
- ♦ Teta pravi Nežki: »Nežka, pojedi brokoli, da boš zrasla v veliko in lepo punco.«
Nežka: »A takrat, ko ste bili vi majhni, teta, pa ni bilo brokolija?«
- ♦ Mali komar se vrne s potovanja. Mama ga vpraša, kako je bilo.
Komarček odgovori: »Krasno, vsi so mi ploskali!«

Je otrok tvojega očeta in mame.
Ni ne tvoj brat in ne tvoja sestra.
Če veš, kdo je,
veš tudi njegovo ime.

Kam gre tudi cesar peš in brez spremstva?

Urša Burja, 5. razred Holmec

VESELJE NA SNEGU

Včeraj je zapadlo veliko snega in otroci so se hitro odpravili ven. Jana in Miha sta naredila snežaka, kateremu sta nadelala rdeč šal in oranžno kapo. Ana je svojega bratca Mihca vlekla na saneh. Čarli se je zabaval na drsalkah. Bine se je spuščal po hribu z novimi smučmi. Klara in Gašper sta se kepala pri ptičji hišici. Alisa in Marcel pa sta kotalila veliko snežno kepo. Ko je otroke zazeblo, so odšli v tople domove.

Ela Neureiter, 3.b

MOJE JESENSKE POČITNICE

Moje jesenske počitnice sem preživel zelo lepo. Veliko sem se igral s sestro Anno in bratom Renejem.

Veliko smo se vozili s kolesom, skiroji, kotalkami, rolerji in vsak dan skakali na trampolinu. Igrali smo se različne igre z žogo in ni nam bilo dolgčas. Skupaj z mamico in očkom smo hodili na sprehode.

Pomagali smo mami pri pospravljanju hiše in urejanju okolice. Počitnice so zelo hitro minile. Komaj čakam, da se vrnemo v šolo in se veselim srečanja s sošolci, ker jih že zelo pogrešam.

TINE TAKS, 3.a

NA KMETIJI

Moja bica je živela na kmetiji.

Imeli so majhno kmečko hiško. V njej je bila krušna peč, kjer so pekli kruh. Nad njo so se grel otroci. Imeli so velik travnik, kjer so se pasli krave in ovce. V bližini je bila hlev, kjer so živali zvečer spale. Kokoši so imeli v kokošnjaku. Imeli so tudi velik kozolec, kjer so hranili seno za živali. V okolici hiše so imeli veliko njivo z zelenjavo ter rožami. Zraven je bil sadovnjak. Na hribu so imeli velik del gozda, ki je bil namenjen kurjavi. Pod kozolcem je bil parkiran traktor ter plug.

Seveda pri hiši ni nikoli manjkalo psa ter muc.

Babica pravi, da je na kmetiji bilo zmeraj veselo in da so doma predelali hrano.

Samanta Špilak Gorenc, 3.a

Kaja Poberžnik, 1.razred
POŠ Holmec

NAŠA PSIČKA BELLA

Coton de Tulear je kuža družabne in prijazne narave. Primerni so za bivanje v hiši ali stanovanju. Zelo se naveže na svojo družino in živi v harmoniji z ostalimi hišnimi ljubljenci.

DOMOVINA-Madagaskar

UPORABNOST-Hišni pes, družinski pes.

ZNAČAJ-Igriv, strpen, vesel, prilagodljiv, prijazen, snažen in družaben. Živi do 15 let ali več. Psičke so velike od 22 do 28 centimetrov. Težke pa od 3,5 do 5 kilogramov.

Patricija Plemen, 3. a

MOJ MAČEK MACO

Moj maček je velik in ima sivo in belo dlako. Star je približno 1 leto. Ime mu je Maco. Je zelo prijazen in ne krempa pogosto. Krempa in grize samo, kadar se igra. Zelo je "scartlan". Včasih teka in se zaletava v steno ali v vrata. Živi v hiši. Je meso (ribje, kurje in svinjsko) in mačjo hrano. Rada imam njega, on pa mene.

Julija Helbl 3.a

Gaja Stropnik, 1. razred
POŠ Holmec

UGANKE

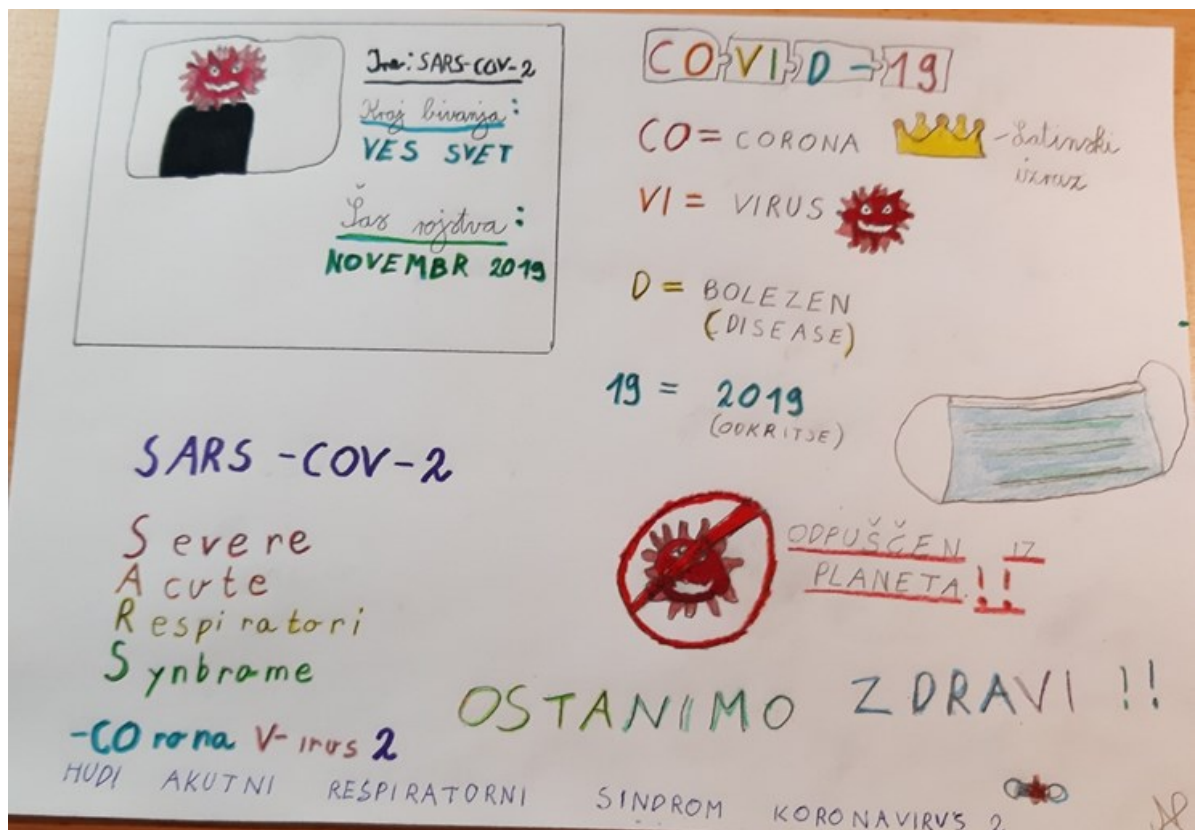
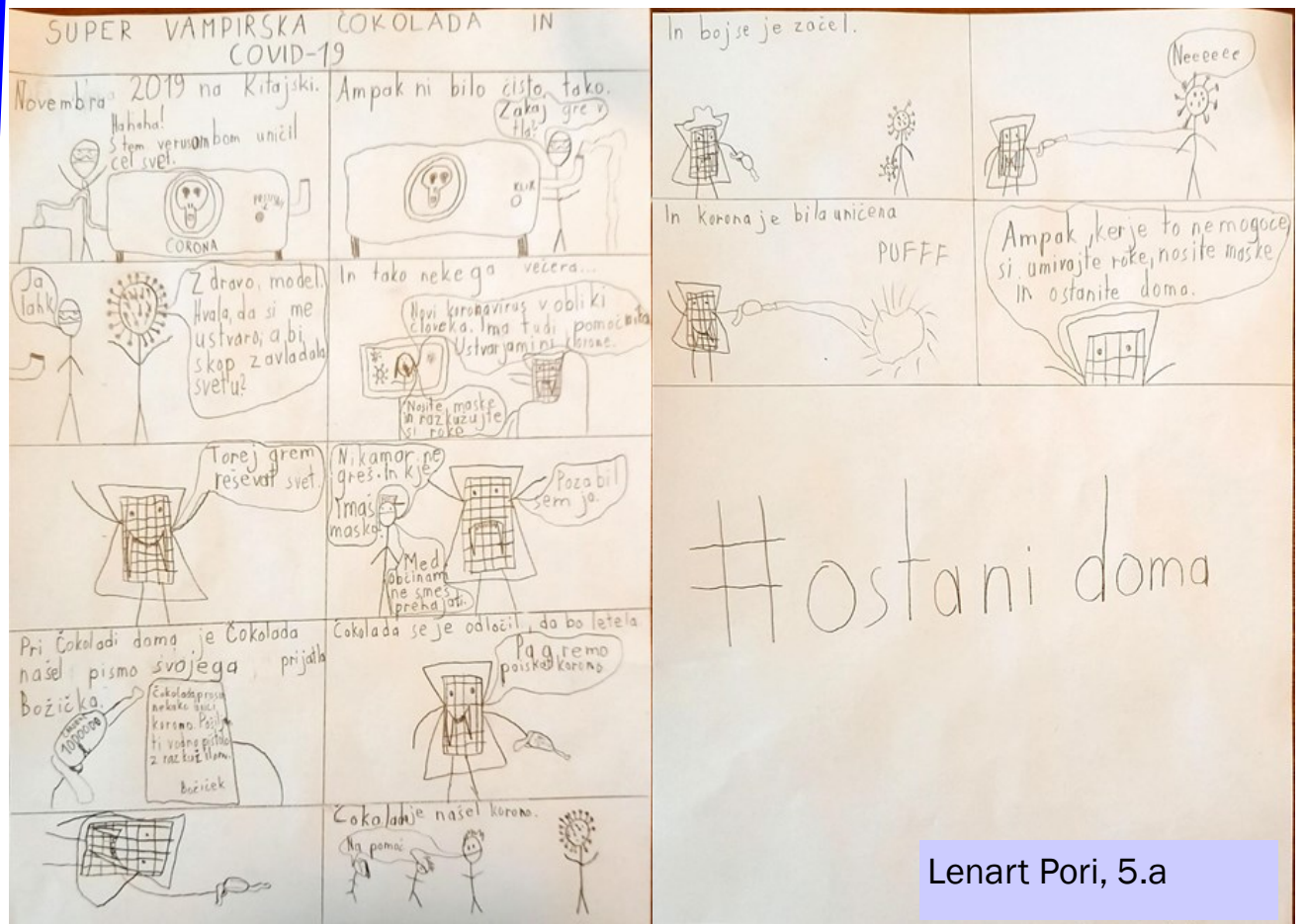
<p>Ostri, ostri so zobje, siva je njegova dlaka, izza grma lačno zre, kjer ga kakšna ovčka čaka.</p>	<p>Skakalnica sredi obraza je čisto rdeča od mraza.</p>
<p>Neslišen, neznan, a velik falot, skoz' jabolko utira si pot.</p>	<p>Striček Bodiček po hruške ne hodi, kaj bi mu sadje, če biva le v vodi.</p>
<p>Dolga in prožna brez nog se premika, vedno je tiho, le včasih zasika.</p>	<p>Debel je, umazan in skoraj brez dlak. Njegovemu domu se reče svinjak.</p>
<p>Do hiše pripelje, pa hip postoji, na hitro pohrusta vse naše smeti.</p>	<p>Lena Bivšek, 5. razred POŠ Holmec</p>

Anika Slatinšek, 1.b

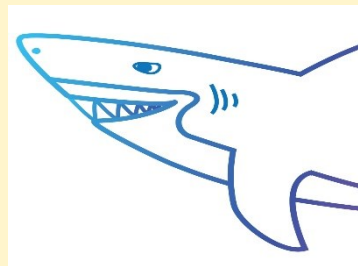
Taja Leskovec Kozel, 1. razred
POŠ Holmec

Nina Roter, 5.a

Sredi belega zimskega dne, so se otroci igrali na snegu in ledu. Štefan in Franc se kepata. Tudi Urh, Juš in Betka se zelo zabavajo, medtem, ko se sankajo. Luka in Zala delata snežaka in tudi Neža in Malu ga delata. Jože se smuča, medtem, ko se Tilen in Tajda drsata. Iz vseh dimnikov se kadi. To pomeni, da je zelo hladno. Ampak za igranje na snegu ni nikoli preveč hladno.

Rok Gerdej, 3.b

MORSKI PSI

Morski psi so lahko nevarni ali ne. Obstaja veliko vrst. Kot na primer beli morski pes, morski bik, kladvenica, morski leopard in pacifiški mako. Beli morski pes, kladvenica in morski bik so najnevarnejši morski psi. Morski psi slišijo zelo na daleč, vohajo tudi zelo daleč. Imajo zelo dober nos za zaznavanje vonja po krvi. Kadar morski psi zavohajo kri planejo proti njej. Morski psi se morajo kar naprej gibati. Če obmirujejo, ne morejo dihati. Če se morski psi zagozdijo med dve skali, poginejo, ker ne morejo dihati. Morskih psov je okrog 250 vrst. Največji lahko dosežejo dolžino do 18 metrov, miniaturni morski psi pa ne merijo več kot 15 centimetrov. Vsi morski psi so mesojedi. Jedo ribe, glavonožce in druga bitja, le redki pa napadajo tudi ljudi. Nekatere morske pse štejejo za zelo nevarne, vendar so taki primeri res redki.

Tinka Slatinšek 3.b

(vir: enciklopedija)

NEŽA IN PIKI - sestavljanje zgodbe

Neža je sedela na klopi. Zraven nje je sedel njen kužek Piki. Neža se je na smrt dolgočasila. Neža in Piki sta šla na travnik. Tam so bili Nežini prijatelji. Tija, Lana in Eva so se igrale z gumitvistom. Rok in Malu sta igrala badminton. Tajda in Tilen pa sta si podajala žogo. Neža je spustila Pikija, da se je šel igrat. Za ptico je stekel v gozd. Ko je Neža opazila, da Pikija ni, je bila v strahu, da ga nikoli več ne bo videla. Malu je tolažila Nežo. Prijatelji so klicali Pikija. Niso ga našli. Žalostna je odšla nazaj h klopi. Tam je zagledala Pikija. Vesela ga je objela.

Zala Valentar, 3.b

Neža in Piki sta se dolgočasila. Okrog klopi je bilo veliko igrač. Piki je Nežo odpeljal v park. Neža se je igrala s prijateljem in pozabila na Pikija. Njen pes je odšel za ptičko. Neža je začela jokati, ker se je bala, da ga nikoli več ne bo videla. Vsi so ga začeli iskati. Piki je čakal pri klopi. Neža je bila zelo vesela, ko ga je videla. Šla sta domov.

Urh Pečovnik, 3.b

Neža ni hotela iti v park. Njen kužek je čakal, da lahko gresta v park. Neža je peljala Pikija v park. Spustila je Pikija, da se igra. Neža je v parku opazila Elo in Nika, Evo, Marijo in Zalo, ki se igrajo z gumitvistom. Opazila je tudi Tiaža in Emo, ki sta se igrala badminton. Piki je stekel za ptičko v gozd. Neža je bila žalostna, ker je izgubila Pikija. Žalostna je odšla h klopi in tam jo je čakal Piki. Objela je Pikija in šla sta domov.

NUŠA PETEK, 3. b

NEŽA IN PIKI STA SE ODLOČILA, DA BOSTA ŠLA V PARK.
NEŽA JE ŠLA PO IGRAČE.
TAM SE JE DOLGOČASILA. PIKI SE JE HOTEL IGRAT Z NEŽO.
NEŽIN PIKI JO JE VLEKEL V PARK.
KUŽA PIKI JE BIL TAKO RADOVEDEN, DA JE NEŽO ZVLEKEL V
PARK.
NEŽA JE PIKIJA SPUSTILA IN SE JE ŠLA IGRAT Z NINO,
LILO, KATJO, LISO, NATAŠO, JAKO,
IN TOMAŽEM. IGRALI SO SE Z ŽOGO, GUMITVISTOM IN
BADMINTON.
ŠLA SE JE IGRAT Z NJIMI IN KUŽKA PUSTILA, NAJ SE SAM
IGRA.
MEDTEM JE PIKI STEKEL ZA PTIČKO.
KO JE NEŽA OPAZILA, DA PIKIJA NI, JE ZAČELA JOKATI.
MISLILA JE, DA GA NE BO NIKOLI VEČ VIDELA.
NEŽO SO PRIJATELJI TOLAŽILI IN SO KLICALI PIKIJA.
NEŽA JE ŽALOSTNO ODŠLA DO KLOPI IN TAM JE ZAGLEDALA
PIKIJA.
SKUPAJ STA POSPRAVILA IGRAČE.
NEŽA IN PIKI STA VESELO ODŠLA DOMOV.

MARIJA RAĐENOVIC, 3.b

Neža je sedela na klopi. Piki je hotel iti na sprehod. Neža ni hotela na sprehod s kužkom. Piki je tekel, da bi se igral. Neža ga je vlekla nazaj. Neža je pozdravila prijatelje. Tina in Tjaž sta si metala žogo. Nuša, Neža in Taja so se igrale gumi-tvist. Lena in Marko se igrata badminton. Neža je spustila Pikija, naj se gre igra-ti. Ampak ni videla, da je Piki tekel za ptičko. Ptička je šla v gozd in Piki se je iz-gubil. Neža se je začela jokati. Prijatelje je prosila, da ga poiščejo. Lena je tolaži-la Nežo. Prijatelji niso našli Pikija. Piki se je vrnil h klopi. Ko se je Neža vrnila h klopi, je bila vesela, ker je našla Pikija. Objela je Pikija in mu dala poljub.

Enej Jurčič, 3.b

Neža in Piki sta odšla v park. Neža je sedla na klop in se zelo dolgočasila. Njen pes je hotel še malo hoditi ter jo vlekel za sabo. Ko je Neža zagledala svoje prijatelje, je pustila Pikija, da se je šel igrat. Videla je Evo, Jana, Malu, Tajdo, Zalo, Tinko in Juša. Piki je tekel za ptico, ki je šla v gozd. Vodila ga je proti klopi. Ko je Neža opazila, da ga ni, se je začela jokati. Njeni prijatelji so klicali njegovo ime, a ni bilo nič.

Neža je razočarana odšla proti klopi. Tam je zagledala svojega psa.

Rok Gerdej, 3.b

Neža in Piki sta šla v park. Neža se je spočila od dolge hoje. Dolgočasila se je. Piki jo je odpeljal v park. V parku ga je spustila, da se lahko igra po svoje. Marcel in Malu se igrata z žogo. Žak in Ema igrata badminton.

Tinka, Taja in Silvija se igrajo z gumitvistom. Piki se je zapodil za ptičko in se izgubil v gozdu. Med igro je Neža opazila, da Pikija ni več. Neža se je jokala in rekla, da ga ne bo več videla. Žalostna je odšla domov. Na poti je srečala svojega ljubljenceka Pikija. Bila ga je zelo vesela.

Neža Smonkar, 3.b

Neža in Piki

Neža se je dolgočasila. Njen klop
Piki je šel v park. Urogo klopi
so bile razmetane igrače. Neža je
Pikija prišla na povodec in
Piki jo je povlekel. Na travniku
so se igrali otroci. Lana in
Žan sta si podajala žogo, Miha
in Katja sta igrala badminton,
Taja, Ana in Malu pa so skakali
le gumitvist. Neža je Pikija spustila,
da se lahko igra. Neža ni
opazila, da je šel od nje. Piki je
tekel za ptico. Neža je opazila

da ga ni bilo več. Prijatelji so
odložili igrače in začeli iskati
Pikija. Katja je tolažila Nežo.
Neža je žalostna šla v park.
Tam je zagledala Pikija.

Tinka Slatinskih 3.b

